

РЕШЕНИЕ

№ 4028

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 16.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2232** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ срещу Решение за отказ за верификация № 02.50-6/16.02.2022 г. на сумата в размер на 43 303.95 лв. по окончателно искане за плащане № 1 от 30.11.2021 г. по административен договор за предоставяне на безвъзмездна помощ с рег. № В.-2.019-0060-С01 от 30.06.2020 г., издаден от ръководителя на управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“. Жалбоподателят твърди, че актът е изцяло незаконосъобразен – оспорва се във всичките му точки. Жалбоподателят твърди, че ръководителят на УО не е доказал наличието на основание за отказ за верификация. Изтъква, че относно констатцията за допустимост по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ - за изпълнителя не се изисква да има право да упражнява туроператорска и/или туристическа агентска дейност, доказваща се с Удостоверение за регистрация по чл. 61, ал. 4 от Закона за туризма. Излагат се доводи за липса на

мотиви на оспорения акт. Посочва се, че в случая е налице хипотезата на чл. 79, ал. 4, т. 3 от Закона за туризма, поради което не е налице изискване изпълнителят да е регистриран туроператор или туристически агент. Изтъква се, че предмет на обществената поръчка е „организиране и провеждане на специализирано обучение“, поради което в конкретния случай служителите не са туристи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР от Закона за туризма. Оспорват се констатациите на административния орган за превишен допустим размер на първоначално отчетените непреки разходи.

В съдебно заседание жалбоподателят - Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ се представлява от юрк. В., която поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - ръководителят на управляващия орган на ОП „Добро управление“ в съдебно заседание се представлява от юрк. К., който оспорва подадената жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Депозирана е молба становище от 06.04.2022 г. с приложени писмени доказателства. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е бенефициент по договор за безвъзмездна финансова помощ № В.-2.019-00-60-С01 /л. 34/ по Оперативна програма „Добро управление“, сключен между жалбоподателя и ръководителя на УО на ОП „Добро управление“, по процедура В.-2.019 за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ чрез подбор на проектни предложения с наименование „Специализирани обучения на териториалната администрация“.

Основната дейност по проекта е „Организиране и провеждане на специализирано обучение на старши служители и ръководители на сектор „Социална дейност и възпитателна работа“ за запознаване на нови успешно въведенит чужди практики в областта на социалната дейност и възпитателната работа с правонарушители. Индикаторите по проекта са: „обучени служители от администрацията, с целева стойност общо 45 и служители от администрацията, успешно преминали обученията с получаване на сертификат, с целева стойност общо 45“.

В договора изрично е предвидено, че максималният размер на безвъзмездната

финансова помощ е равен на размера на общо верифицираните допустими преки разходи за изпълнение на проекта и единна ставка в размер до 8% от тях за непреки разходи, но не повече от съответните размери по т. 3. БФП, която се предоставя на бенифициента е в следното съотношение 85% от Европейския социален фонд и 15 % национално финансиране. Общата стойност на проекта е 198 015, 84 лв. в това число преки разходи за изпълнение на проекта в размер на 183 348, 00 лв. и непреки разходи (разходи за организация и управление) в размер на 14 667, 84 лв.

Във връзка с изпълнение на обществена поръчка с предмет „Логистично обезпечаване на дейности по проекти на нуждите на Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ по Оперативна програма „Добро управление 2014-2020 г.“ по особени позиции за Особена позиция 7: „Организиране и провеждане на специално обучение на старши служители и ръководители на сектор „Социална дейност и възпитателна работа“ за запознаване с нови успешно въведени чужди практики в областта на социалната дейност и възпитателната работа с правонарушители във връзка с изпълнението на Административен договор № В.-2.019-0060-С01”е сключен Договор № 6142/22.06.2021 г. /л. 15/ на осн. чл. 112, ал. 1 от ЗОП между Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ в качеството на Възложител и Д. „Г. БАЛИСТИК“ в качеството на Изпълнител.

Видно от Приложение № 1 /л. 27/ към Договор № 6142/22.06.2021 г. - Техническа спецификация, чрез изпълнение на дейността, ще бъдат постигнати следните индикатори:

- „Обучени служители от администрацията“ - 45 бр. обучени служители от териториалните звена на ГДИН от администрацията“
- „Служители от адмнистрацията, успешно преминали обучения с получаване на сертификат“ – 45 бр. обучени служители от териториалните звена на ГДИН, успешно преминали обучения с получаване на сертификат“

По делото е представен Приемо-предавателен протокол за услуги между Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ и Д. „Г. Балистик“, както и разбивка на ценообразуването по фактура № 0...05 от 27.08.2021 г. /л. 95/.

След изпълнение на Договор № 6142/22.06.2021 г. жалбоподателят е отправил на 30.11.2021 г. чрез ИСУН искане за окончателно плащане № 1 в размер на 195 955.20

лв.

На основание чл. 63 от ЗУСЕСИФ, УО на ОПДУ е изпратил писмо чрез ИСУН с кореспонденция № В.-2.019-0060-С01-М027 от 07.01.2022 г., с което са изискани допълнителни документи във връзка с верификацията на разходите, отчетени в искането за плащане. Предоставен е срок за отговор от 7 дни.

Бенефициентът е представил допълнителни документи в ИСУН с кореспонденции № В.-2.019-0060-С01-М028 от 13.01.2022 г. и № В.-2.019-0060-С01- М029 от 25.01.2022 г. и версия № 2 на пакета отчетни документи.

На основание чл. 63 от ЗУСЕСИФ, УО на ОПДУ е изпратил второ писмо чрез ИСУН с кореспонденция №В.-2.019-0060-С01-М030 от 26.01.2022 г., с което бенефициентът е уведомен за размера на включените в искането за плащане недопустими разходи и основанийето за тяхната недопустимост и са изискани допълнителни документи във връзка с верификацията на разходите, отчетени в искането за плащане. Предоставен е срок за отговор от 5 дни.

С писмо чрез ИСУН с кореспонденция № В.-2.019-0060-С01-М031 от 31.01.2022 г. бенефициентът е представил част от поисканите допълнителни документи и изразено становище, че не е заложено изискване участникът в процедурата или изпълнителят да е вписан като туроператор или туристически агент.

На основание чл. 63 от ЗУСЕСИФ, УО на ОПДУ е изпратил трето писмо чрез ИСУН с кореспонденция № В.-2.019-0060-С01-М032 от 07.02.2022 г., е което изиска от бенефициента да представи становище относно включените в искането за плащане недопустими разходи за обучителите Н. С. и Н. К.. както и за отчетената стойност на индикатори "Обучени служители от администрацията" и „Служители от администрацията, успешно преминали обученията с получаване на сертификат“. Предоставен е срок за отговор от 3 дни.

Бенефициентът е представил становище с писмо чрез ИСУН с кореспонденция № В.-2.019-0060-С01-М033 от 10.02.2022 г.

След като е извършил проверка на всички представени от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ документи и разяснения и извършени корекции, УО на ОПДУ на основание чл. 62, ал.1 във вр. ал. 2 и ал. 3 от ЗУСЕСИФ не е верифицирал сумата от 43 303,95 лв. представляваща сбор от сумите, както следва:

1. 8 064,00 лева с ДДС - 2 бр. такси за обучение на Н. С. (2 4032,00 лева) и Н. К. (2 4032,00 лева), отчетени с РОД „Фактура [ЕГН] от 27.08.2021“ в бюджетен ред I 1.1.1 “Организиране и провеждане на специализирано обучение на старши служители и ръководители на сектор „Социална дейност и възпитателна работа“ за запознаване с нови успешно въведени чужди практики в областта на социалната дейност и възпитателната работа с правонарушители“, по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно „разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи“.

2. 645,12 лева по РОД „Друг НЕПРИЛОЖИМО от 30.06.2021“, отчетен в бюджетен ред II.3.1 “Разходи за организация и управление и разходи за информация и комуникация“, по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно „разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи“. Във връзка с констатираното по т. 1 е прието, че се превишава допустимия размер на първоначално отчетените непреки разходи, тъй като съгласно т. 14.1 от Насоките за кандидатстване допустимият размер на непреките разходи е 8% от допустимите преки разходи по проекта.

3. 15 314,88 лева с ДДС по РОД „Фактура [ЕГН] от 27.08.2021“, /л. 55/, отчетени в бюджетен ред 1.1.1 “Организиране и провеждане на специализирано обучение на старши служители и ръководители на сектор „Социална дейност и възпитателна работа“ за запознаване с нови успешно въведени чужди практики в областта на социалната дейност и възпитателната работа с правонарушители“, съгласно предоставена разбивка от изпълнителя - разходи за 43 обучаеми за 12 бр. кафе-паузи, 7 бр. обеда, 6 бр. вечери и хотелско настаняване - 6 бр. нощувки. Прието е, че по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно „разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство“, тъй са извършени в нарушение на чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма.

4. 1 225,19 лева по РОД „Друг НЕПРИЛОЖИМО от 30.06.2021“, отчетен в бюджетен ред II.3.1 “Разходи за организация и управление и разходи за информация и комуникация“, по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно „разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи“. Във връзка с констатираното в т. 3 е прието, че се превишава допустимия

размер на първоначално отчетените непреките разходи, като е посочено, че съгласно т. 14.1 от Насоките за кандидатстване допустимият размер на непреките разходи е 8 % от допустимите преки разходи по проекта;

5. 1012,51 лева с ДДС за възстановяване на транспортни разходи на участниците в обучението по РОД „Фактура [ЕГН] от 27.08.2021, отчетен в бюджетен ред 1.1.1 “Организиране и провеждане на специализирано обучение на старши служители и ръководители на сектор „Социална дейност и възпитателна работа” за запознаване с нови успешно въведени чужди практики в областта на социалната дейност и възпитателната работа с правонарушители“, съгласно предоставена разбивка от изпълнителя, по аргумент на чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, а именно „в случай че бенефициент не представи в срок документ или разяснения по чл. 63 или е започната процедура по администриране на нередност, съответният разход не се верифицира, като може да бъде включен в следващо искане за плащане“. С писмо чрез ИСУН с кореспонденция № В.-2.019-0060-С01-М030 от 26.01.2022 г. УО на ОПДУ е изискал от бенефициента разходнооправдателни документи, които той не е представил.

6. 81,00 лева по РОД „Друг НЕПРИЛОЖИМО от 30.06.2021“, отчетен в бюджетен ред 11.3.1 “Разходи за организация и управление и разходи за информация и комуникация“, по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно „разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи“. Във връзка с констатираното в т. 5 е прието, че се превишава допустимия размер на първоначално отчетените непреките разходи, като е посочено, че съгласно т. 14.1 от Насоките за кандидатстване допустимият размер на непреките разходи е 8 % от допустимите преки разходи по проекта.

7. 15 704,86 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 27.08.2021“, отчетен в бюджетен ред 1.1.1 “Организиране и провеждане на специализирано обучение на старши служители и ръководители на сектор „Социална дейност и възпитателна работа” за запознаване с нови успешно въведени чужди практики в областта на социалната дейност и възпитателната работа с правонарушители“, по аргумент на чл. 73, ал. 4 и чл. 75, ал. 1 от ЗУСЕСИФ поради определената с Решение № ФК-2021-289 от 30.09.2021 г. финансова корекция в размер на 10 % от стойността на допустимите, засегнати от нарушението разходи по сключения договор № 6142 от 22.06.2021 г. с изпълнител Д.

„Г. Балистик“ по т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с ПМС № 57 от 28 март 2017 г.;

8. 1 256,39 лева по РОД „Друг НЕПРИЛОЖИМО от 30.06.2021“, отчетен в бюджетен ред 11.3.1 “Разходи за организация и управление и разходи за информация и комуникация“, по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно „разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи“. Във връзка с констатираното в т. 6 от настоящото писмо недопустими разходи се превишава допустимия размер на първоначално отчетените непреките разходи. Съгласно т. 14.1 от Насоките за кандидатстване допустимият размер на непреките разходи е 8 % от допустимите преки разходи по проекта.

Директорът на Дирекция и Ръководител на УП на ОП „Добро управление“ е издал оспореното в настоящото производство Решение за отказ за верификация № 02.50-6/16.02.2022 г. на сумата в размер на 43 303.95 лв. окончателно искане за плащане № 1 от 30.11.2021 г. по административен договор за предоставяне на безвъзмездна помощ с рег. № В.-2.019-0060-С01 от 30.06.2020 г. Актът е получен чрез ИСУН от жалбоподателя на 17.02.2022 г., като жалба до АССГ е депозирана на 02.03.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от страна, имаща правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт. Съдът не намира основание за недопустимост на производството по отношение на отказа за верификация на разходите по т.5, т.6, т.7 и т. 8 от мотивите на решението, като основанията за този извод са следните:

Наред с регламентирани в чл. 57, 58 и 59, ал. 1 ЗУСЕСИФ изисквания по отношение на разходите, за да могат да бъдат третираны като допустими, законодателят е създал още едно правно основание, при наличието на което органът може да откаже да верифицира разход – чл. 64, ал. 1 ЗУСЕСИФ. Разпоредбата съдържа две основания за отказ от верификация: 1.) когато бенефициерът не представи в срок документи или разяснения по чл. 63 ЗУСЕСИФ или 2.) когато органът е започнал процедура по

администриране на нередност. Това значи, че отказът от верификация на основание чл. 64, ал. 1 ЗУСЕСИФ, макар да не е отказ от верификация поради несъответствие с изисквания за допустимост на разходите по смисъла на чл. 57, ал. 1 и 2, чл. 58, ал. 1 и 2 и чл. 59, ал. 1 ЗУСЕСИФ, по съществото си също е отказ, който следва да подлежи на съдебен контрол. Затова в рамките на настоящото производство съдът по отношение на т.5, т.6, т.7 и т. 8 ще се ограничи да провери доколко по отношение на тези разходи са налице обстоятелствата по чл. 64, ал. 1 ЗУСЕСИФ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от ЗУСЕСИФ управляващите органи (УО) извършват авансови, междинни и окончателни плащания въз основа на искане от бенефициента. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. 2 и 3 от ЗУСЕСИФ ръководител на УО е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира УО, или определено от него лице. Правомощия на ръководител на управляващия орган по ЗУСЕСИФ може да се упражняват и от овластено от него лице. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно приетата по делото Заповед № Р - 16 от 01.02.2022 г. /л. 154/ на Министър – председателя на Република България.

Оспореният акт отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Той съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му, като не озаглавяването му като решение не е съществен недостатък на формата. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

За да прецени съответствието на акта с материалния закон, съдът съобрази следното:

Предоставянето на безвъзмездна финансова помощ за осъществяването на одобрени по надлежния ред проекти е подчинено на различни условия, но най-общо те могат да бъдат определени като спазване на правото на Съюза и на свързаното с него национално право. Гарантирането на това основно изискване става чрез два правни инструмента - верификацията на разходите и финансовата корекция. Верификацията, с оглед на чл. 62, ал. 1 ЗУСЕСИФ, е проверка на допустимостта на разходите.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби, междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган.

Съгласно чл. 62, ал. 3 ЗУСЕСИФ, УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕСИФ. Конкретно изброените условия за допустимост са посочени в чл. 57, ал. 1 ЗУСЕСИФ общо за всички оперативни програми.

Относно разходите, описани в т. 1 от мотивната част на решението, свързани с проведените обучения, отказът на ръководителя на УО да верифицира предявените за плащане разходи за командировка на посочените лица Н. С. (2 4032,00 лева) и Н. К. (2 4032,00 лева) е обоснован и законосъобразен. Настоящият съдебен състав счита, че действително не са изпълнени условията на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, според който разходите са допустими, само когато попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. В проекта е заложено да бъде организирано и проведено обучение на тема: „Организиране и провеждане на специализирано обучение на старши служители и ръководители на сектор „Социална дейност и възпитателна работа (СДВР) за запознаване с нови успешно въведени чужди практики в областта на социалната дейност и

възпитателната работа с правонарушители“, в което да бъдат обучени 45 служители от териториалните звена на ЕДИН. В случая жалбоподателят не отрича, че в проведените обучения са посочени като обучени служители две от лицата, които са били обучители – Н. С. и Н. К.. В депозирано до УО становище с рег. № 1574 от 10.02.2022 г. /л. 63/ се посочва, че при сформирание на групата от служители за участие в обучението, с оглед кратките срокове за организация и изпълнение на проекта, е допуснато техническо несъответствие със заложените технически изисквания по проекта и двамата обучители – Н. С. и Н. К., са отчетени в броя на обучените служители. Това обстоятелство – грешката при отчитането, не променя факта на констатираното нарушение, тъй като Н. С. и Н. К. не попадат сред лицата, обучени на тема „Организиране и провеждане на специализирано обучение на старши служители и ръководители на сектор „Социална дейност и възпитателна работа (СДВР) за запознаване с нови успешно въведени чужди практики в областта на социалната дейност и възпитателната работа с правонарушители“. Отчетените разходи по проекта за тяхното обучение са направени в противоречие с изискванията на документите по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕСИФ и в тази насока са недопустими разходи на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, както правилно е приел административният орган.

По отношение на разходите по т. 2 - съразмерно на неверифицираните преки разходи по т. 1 от решението, с т. 2 от същото са не верифицирани съответните непреки разходи в размер на 8% от сумата по т.1. Решението в тази част е законосъобразно, на основание чл. 57, ал.1, т.2 от ЗУСЕСИФ, във връзка с т. 14.1 от Насоките за кандидатстване, според

която допустимият размер на непреките разходи е 8 % от допустимите преки разходи по проекта.

По отношение на разходите, описани в т. 3 - 15 314,88 лева с ДДС по РОД „Фактура [ЕГН] от 27.08.2021“, /л. 55/, съгласно предоставена разбивка от изпълнителя /л. 95/ - разходи за 43 обучаеми за 12 бр. кафе-паузи, 7 бр. обеда, 6 бр. вечери и хотелско настаняване - 6 бр. нощувки, органът е приел, че е налице нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, според който следва „разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство“ в частност на изискването на чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма. Видно от писмо до жалбоподателя /л. 87/ УО е извършил проверка в Регистъра на регистрираните туроператори и туристически агенти <https://ntr.tourism.government.bg/> и е установил, че Д. „Г. Балистик“ не е регистриран за извършване на туроператорска и/или туристическа дейност.

За да е налице недопустим разход на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ е необходимо да е налице нарушение на приложимото право. В Условиата /л. 123 и следващите/ за изпълнение на проекти, финансирани по оперативна програма „Добро управление по процедура В.-2.019, Раздел IV т.7.1 – Верифициране на разходите от УО е посочено, че „Разходите по проекта са допустими, ако са в съответствие с изискванията и условията на ЗУСЕСИФ, ПМС № 189/2016 г. Насоките за кандидатстване по процедурата, тези условия и указанията на УО“

В случая безспорно е констатирано нарушение на Закона за туризма, тъй като Д. „Г. Балистик“ не притежава необходимата регистрация (годност за упражняване на професионална дейност), регламентирана в чл. 61, ал.

2 от Закона за туризма за извършване на дейности, попадащи в обхвата на чл. 3, ал.1, т.1 от Закона за туризма, във връзка с т. 59, т. 60, т. 61 и т. 62, за предоставяне на услуги попадащи в т. 69 и т. 70 от Допълнителни разпоредби от Закона за туризма.

По силата на чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма - туроператорска и/или туристическа агентска дейност на територията на Република България се извършва от регистрирано лице и доколкото видно от Приложение №1 - Техническа спецификация /л. 27/ към Договор № 6142/22.06.2021 г., сключен между Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (Възложител) и Д. „Г. Балистик“ (Изпълнител) е посочено, че част от общите изисквания за изпълнение на дейността е осигуряването на хотелско настаняване на участниците в обученията, като допълнително е посочено - да бъде извършено в „хотели с категория минимум четири звезди“, то е необходимо дружеството да бъде регистриран туроператор или туристически агент. От незаконосъобразността на цитираните по-горе разходи за настаняване и изхранване на участниците в обученията се обосновава и тяхната недопустимост по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ. Тъй като са недопустими, те не могат да бъдат верифицирани на основание чл. 62, ал. 2 от ЗУСЕСИФ.

Неоснователно е възражението в жалбата, че в случая не е необходимо Д. „Г. Балистик“ да е регистрирано по Закон за туризма лице, доколкото е налице хипотезата на чл. 79, ал. 4, т. 3 от Закона за туризма. Съгласно посочената норма – разпоредбите на раздел II и III от Закона за туризма не се прилагат по отношение на договори за: туристически пакети и свързани туристически услуги, закупени въз основа на общо споразумение за организиране на служебно пътуване, сключено между

търговец и различно от него физическо или юридическо лице, което действа за цели, свързани с неговата търговска, стопанска дейност, занаят или професия. Цитираната разпоредба не въвежда изключение за регистрация на лицата, извършващи туроператорска и/или туристическа агентска дейност на територията на Република България. Такива изключения са предвидени в чл. 62 от Закона за туризма, като по делото не са налице доказателства, от които може да се стигне до заключение, че Д. „Г. Балистик“ попада сред тях.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че за Изпълнителя по Договор № 6142/22.06.2021 г. /л. 15/, сключен между Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (Възложител) и Д. „Г. Балистик“ (Изпълнител), не е налице изискване за годност по чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма. Видно от Приложение №1 - Техническа спецификация /л. 27/ към договора - част от общите изисквания за изпълнение на дейността е осигуряването на хотелско настаняване на участниците в обученията, като допълнително е посочено - да бъде извършено в „хотели с категория минимум четири звезди“. Съгласно § 59 „туроператорска дейност" е организирането на туристически пакети, предлагани за продажба, пряко или посредством туристически агент с цел туризъм, отдих, развлечение, бизнес, участие или посещение на прояви и събития с културен и опознавателен характер, на конгресни и делови събития или с друга цел. Поради което следва категорично да се приеме, че изпълнявайки дейността по осигуряването на хотелско настаняване на участниците по проекта от лице което не е регистрирано по Закона за туризма, правилно е обоснована недопустимост на разходите за настаняване и изхранване по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ.

По отношение на разходите по т. 4 - Съразмерно на неверифицираните преки разходи по т. 3 от решението, с т. 4 от същото са не верифицирани съответните непреки разходи в размер на 8% от сумата по т.3. Решението в тази част е законосъобразно, на основание чл. 57, ал.1, т.2 от ЗУСЕСИФ, във връзка с т. 14.1 от Насоките за кандидатстване, според която допустимият размер на непреките разходи е 8 % от допустимите преки разходи по проекта.

По отношение на разходите, описани в т. 5 съдът приема, че отказът на ръководителя на УО да верифицира предявените за плащане транспортни разходи на участниците в обучението по РОД „Фактура [ЕГН] от 27.08.2021 е обоснован и законосъобразен. Правилно административният орган е обосновал решението си с разпоредбата на чл. 64, ал.1 от ЗУСЕСИФ. Съгласно текста на същата норма, в случай че бенефициентът не представи в срок документ или разяснения по чл. 63 или е започната процедура по администриране на нередност, съответният разход не се верифицира, като може да бъде включен в следващо искане за плащане. С писмо чрез ИСУН с кореспонденция № В.-2.019-0060-С01-М030 от 26.01.2022 г. УО на ОПДУ е изискал от бенефициента разходнооправдателни документи, които той не е представил. Жалбоподателят е следвало да представи документи в зависимост от начина на пътуване на лицата посочени в представения списък за изплатени пътни разходи, а именно – пътни разходи при пътуване с обществен транспорт; билети; пътни разходи при пътуване с личен автомобил: документ доказващ най - икономичната разходна норма – извънградска, фактура, касов бон, доказващ цената на зареденото гориво, разпечатка от маршрута.

Видно от Техническа спецификация /л. 27/ към Договор № 6142/22.06.2021 г. във връзка с възстановяване на транспортните разходи са заложили множество специфики с оглед вида на използваното превозно средство и броя на пътниците при евентуално използване на лек автомобил, като разяснения в тази насока от страна жалбоподателя изцяло липсват. От представения списък на участниците в обучението, които са получили парична сума за транспортни разходи - /л. 94/ с изписани изразходени суми не става ясно с какво превозно средство е осъществен транспорт, не са представени нито билети за пътуване с обществен транспорт, нито касов бон, доказващ цената на зареденото гориво. Не е представена и разпечатка на маршрута, по който осъществено пътуването. Доказателства в тази насока не са представени и в хода на настоящото съдебно производство, поради което законосъобразно не е верифицирана сумата 1012,51 лева с ДДС за възстановяване на транспортни разходи на участниците в обучението по РОД „Фактура [ЕГН] от 27.08.2021 г., на основание чл. 64, ал.1, предложение от ЗУСЕСИФ.

По отношение на разходите по т. 6 - съразмерно на неверифицираните преки разходи по т. 5 от решението, с т. 6 от същото са не верифицирани съответните непреки разходи в размер на 8% от сумата по т.5, поради което съдът намира същото за законосъобразно.

По отношение на разходите по т. 7 – фактическите основания по тази точка не са спорни между страните. Съдът приема, че на основание чл. 64, ал.1, предложение второ - започната процедура по администриране на нередност, по която е постановено решение за определяне на финансова корекция, което към момента на произнасяне на органа с процесното

решение не е влязло в сила, правилно органът не е верифицирал съответният разход.

По отношение на разходите по т. 8 – съразмерно на частта на преки разходи по т. 7 от решението, с т. 8 от същото не са верифицирани съответните непреки разходи в размер на 8% от сумата по т.7. Решението в тази част е законосъобразно, предвид т. 14.1 от Насоките за кандидатстване, според която допустимият размер на непреките разходи е 8 % от допустимите преки разходи по проекта.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният акт в е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски в минимален размер е основателно предвид нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 изр. 2 от Наредбата за заплащане на правната помощ и следва да бъде уважено чрез присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран Административен съд София-град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ срещу решение за отказ за верификация № 02.50-6/16.02.2022 г. по окончателно искане за плащане № 1 от 30.11.2021 г. по административен договор за предоставяне на безвъзмездна помощ с рег. № В.-2.019-0060-С01 от 30.06.2020 г., издаден от ръководителя на управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“, с което не са верифицирани разходи в общ размер от 43 303.95лв.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да плати на администрацията на Министерски съвет сумата от 100. 00 лв. представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: